

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Miracula circa Solem.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

Iris signum fœderis inter Deum & homines, sol, luna Iris erunt usque ad finem mundi.

Homo sanctus in sapientia sua manet ut sol, stultus sicut luna mutatur. Eccl. 27. *Stella à stella differt in claritate, sic & resurrectio mortuorum.* 1. Cor. 15. quoad discrimen scilicet meritorum. *Orietur stella ex Jacob.* Num. 24. *Vidimus stellam ejus in Oriente.* Matth. 2.

Miracula circa Solem.

STetit sol in medio cali. Non fuit antea, nec postea tam longa dies obediēte Domino voci hominis. Jos. 10. *Reversus est sol decem lineis, (adeoque non tantum umbra in horologio Achaz, ut volunt aliqui) per gradus, quos descenderat.* Is. 38. *In diebus ipsius retro rediit sol.* Eccl. 48. Sicut ergo Jos. 10. simul omnia astra & cœli steterunt, sic jam omnia retrocesserunt. Alioqui, sole solo recedente, majori, nec necessario miraculo totus cœlorum ordo perturbatus fuisset. Id tamen probabilius non quasi in momento contigit: sed successivè sol impendit in regressu primùm 5. horas, & dein iterum alias 5. atque ita totis 10. horis fuit hoc miraculo dies auctus. S. August. de mirabilibus Script. l. 2. c. 48. notat: hoc signum *literaliter* significasse retexendam esse telam vitæ Regi Ezechia. *Tropologicè* convertentibus se cum Ezechia ad Deum per pœnitentiam reditum in pristina merita & gratiam. *Allegoricè* Christum in passione sua totis 10. lineis, id est, summè

mè infra novem Angelorum choros & decimum gradum hominum descendisse, rursumque inde longè altiùs ascendisse ad Patrem.

Duo ergo miracula stupenda contigère in veteri lege circa solem stantem & retrogredientem. Unum adhuc in Evangelio legimus factum esse circa obscuracionem solis moriente Christo, & alterum, ante diem Domini magni, adhuc futurum expectamus. *Tenebrae factae sunt super universam terram, & obscuratus est sol, & clamans voce magna, JESUS exspiravit.* Luc. 23. Sicut autem Dionysius Arcopagita exclamavit: *Aut auctor natura patitur, aut mundi machina dissolvetur*: sic dissolutione hujus mundi instante *sol obscurabitur, & luna non dabit lumen suum, & stella cadent de caelo.* Matth. 24. Sive motibus agitatae inusitatis, omnique lumine subitò spoliatae videbuntur omnes excidere de caelo. Accedent Cometae, & similes ignitae constellationes, quae ex aëre in terram praecipitabuntur. *Virtutes colorum commovebuntur*, id est, ipsa caeli fundamenta & cardines insolitis moribus disturbari videntur, & haec mundi expirantis, & quasi animam agentis erunt symptomata. Sicut Microcosmus, sive homo moriens motis humoribus, obtenebratis oculis, &c. simile quid experitur. Ad haec *caeli ardentes solventur*, syderei probabiliter velociùs tunc agitabuntur, & secum rapiant caelos aëreos pingui vapore plenos ad celeriolem accensionem ignis, quo mundus conflagrabit, excitandum *& elementa* [scilicet aëris inferioris

ris regio terræ vicina, maria, terra, & in ea montes, rupes, saxa, metalla instar ceræ liqueſcent, & in primogenea ſua elementa reſolventur) *ignis ardore tabeſcent* (cùm enim omnia mixta ad uſum temporalis vitæ hominum condita ſint: eâ ceſſante, utpote nullius jam uſûs, ſuis ſingula reſtituentur principiis & elementis.

Cæli & Terra nova.

Novos verò cælos, & novam terram ſecundùm promiſſa ipſius exſpectamus, in quibus *juſtitia habitat.* 2. Petri 1. Novos cælos intellige non ſecundùm ſubſtantiam, ſed qualitatem, nempe magis lucidos. Simili modo & novam terram, hoc eſt novo decore, puritate, fulgore & ornatu ſplendentem. Quòd, ſi jam parvuli ſine baptiſmo mortui in terra hac nova habitent, in qua per ſpecioſa iſta in terra nova & novis cælis ſemper excitabuntur ad Deum amandum ac laudandum; tunc & verificabitur illud, quòd *in terra nova juſtitia habitat.*

Descriptionem aliquam extremi judicii vide Pl. 97. & in Cant. Habacuc.

Sidera errantia, Ignes fatui.

Sidera errantia, quibus *procella tenebrarum ſervata eſt in æternum.* Ep. Judæ v. 19. Et ignes fatui viatores in præcipitia deducentes ſunt ſeductores quoad fidem & mores: & ideò in tenebras ignis avernalis præcipitabuntur